

Neca Jovanov

Neca Jovanov je ušao u jugoslovensku sociologiju izučavanjem radničkih štrajkova u Jugoslaviji. Međutim, to nije bilo parcijalno istraživanje jednog detalja jugoslovenske zbilje. Neca Jovanov je istraživanje radničkih štrajkova u Jugoslaviji u samom startu postavio na ozbiljne i naučno-utemeljene teorijsko metodološke osnove. To je istraživanje bilo u kontekstu "kritike svega postojećeg". Zato nije ni čudo što Neca Jovanov svoj naučni opus zaokružuje sa "Sociološkom dijagnozom jugoslovenskog društva (ili "Sociološka dijagnoza samoupravljanja 1974-1981")".

Put od analize radničkih štrajkova do sociološke dijagnoze jugoslovenskog društva Neca Jovanov prolazi zbog toga što nije dogmatski uzeo rezultate Marksove analize kapitalizma i njegovih suprotnosti kao gotove činjenice koje treba naučnim istraživanjima stalno potvrđivati već što je za osnovu svojih naučnih istraživanja uzeo metod kojim se on koristio u analizi društva i društvene dijalektike u cjelini.

Sa tog stanovišta Neca Jovanov vrši analizu, empirijski potkrijepljenu, cjeline jugoslovenskog društvenog organizma i otvoreno, hrabro, samosvojno i kreativno ukazuje na žarišta krize koja se javljaju kao ozbiljna oboljenja jugoslovenskog društva.

Ovakav pristup Nece Jovanova ima posebnu težinu jer je on dugo radio unutar aparata Saveza sindikata Jugoslavije gdje nije bilo lako, egzistencijalno cjelishodno, iskoračiti ispod političkog "kišobrana" jednopartijskog sistema pod kojim se upravo sindikat, odnosno njegov aparat, veoma udobno osjećao.

Poseban doprinos afirmaciji jugoslovenske sociologije Neca Jovanov je dao svojim veoma aktivnim učešćem ne samo na naučnim skupovima nego i u širim raspravama i vrlo konkretnim razmatranjima projekcije institucionalno-pravnog okvira društvenog organizma jugoslovenskog društva. Njegove veoma otvorene, kritičke, naučno-utemeljene rasprave o ustavnim konceptima, ekonomskim programima, političkom sistemu, ostaju kao uvjerljivi primjer sociologa koji na ljudski i veoma profesionalan način čuva dignitet svoje struke ne zaklanjajući se iza floskule "naučne neutralnosti" već upravo afirmišući neophodnu angažovanost sociologije i sociologa.

Slobodan Vukićević